

התובע:

באמצעות עוה"ד
אשר מענו למסירת כתרי בי-דין הינו:

– נגד –

הנתבעת:

באמצעות עוה"ד
אשר מענו למסירת כתרי רג-דין הינו:

החלטה בבקשת הנתבעת לביטול הליך הבוררות מחוסר סמכות

1. התובע הגיש כנגד הנתבעת כתב תביעה לפיו התובע שחק תחת הנתבעת וזאת בהתאם לחוזה העסקה, לטענת התובע הנתבעת לא שילמה לו את משכורתו בהתאם לחוזה העסקה, ובנוסף לא שחררה אותו משורותיה ובכך מנעה ממנו לשחק בקבוצה אחרת בה פוטנציאל השתכרות שלו גבוה יותר.
2. ביום 27.6.2024 הגישה הנתבעת בקשה דחופה לביטול בוררות מחוסר סמכות ("הבקשה").
3. בהתאם להחלטתי מיום 30.6.2024 היה על התובע להגיש תגובה לבקשה עד ליום 9.7.2024. חרף החלטתי, לא הוגשה תגובה מטעם התובע.
4. בהחלטתי מיום 17.7.2024 הוריתי לנתבעת להגיש כתב הגנה עד ליום 25.7.2024.
5. ביום 25.7.2024 הוגש כתב ההגנה, והנתבעת הודיעה כי היא מבקשת לקבל החלטה בבקשה.

עיקר הטענות בבקשה

6. במסגרת הבקשה טוענת הנתבעת, כי על פי ההלכה הפסוקה אין להעביר לבוררות מחלוקות הקשורות לזכויות עובד אשר מקורן משפט העבודה המגן [ע"ע 791/05 דורון כץ – רועי ספיר (פורסם בנבו, 4.5.06)].
7. לטענת הנתבעת התביעה דנן עוסקת בזכויות קוגנטיות במשפט העבודה, ומכאן שנושאים אלו לא נתונים להיות מושא לדין בוררות.

דיון והכרעה

8. על פי סעיף 2(ט) לתקנון המוסד לבוררות וגישור של ההתאחדות לכדורגל (תקנון הבוררות):
"הבורר יהיה מוסמך לפסוק בשאלת סמכותו. ככל שיידרש הבורר לדון ולפסוק בשאלת סמכותו, ינמק הבורר בכתב את החלטתו".
9. הבקשה שבפני הינה ביטוי נוסף לאנומליה הקיימת מזה עשרות שנים – מאז נחקק חוק הספורט, תשמ"ח-1988 ("חוק הספורט") ומאז הותקנו תקנות הבוררות לפיו.
10. מדי שנה מוגשים למוסד הבוררות הליכים רבים, שעיקרם מחלוקות חוזיות בין שחקנים ובעלי תפקיד לבין קבוצות, כמו כן קיימים גם הליכים שעניינם מחלוקות בין קבוצות לבין עצמן, בין מייצגים לשחקנים ובין מייצגים לקבוצות.

11. רוב ההליכים בין שחקנים ובעלי תפקיד לבין קבוצות עוסקים בטענות בדבר הסכמי העבודה שבין הצדדים והפרתם. מטבע הדברים עוסקים הסכמים אלה בזכויות השחקנים ובעלי התפקיד, ובכלל זה כמובן, משכורות, תקופות ההסכם, שחרור שחקנים ועוד.
12. העלאת טענה לפיה נושאים אלה הינם בעיקר ממשפט העבודה המגן וכי המקום היחיד לביורור הינו בבית הדין לעבודה תרוקן מתוכן את תפקידו של מוסד הבוררות של ההתאחדות לכדורגל, תייתר את רוב פעילותו, ותעמוד, לכאורה, בסתירה לתכלית שביסוד סעיף 11 לחוק הספורט.
13. הלכה למעשה, הבוררים במוסד הבוררות של ההתאחדות לכדורגל מכריעים כעניין שבשגרה במחלוקות שעניין אי תשלום שכר.
14. בתי הדין לעבודה שלפתחם מובאים הליכים שבין שחקנים ובעלי תפקיד לבין קבוצות אינם מציגים עמדה אחידה בנושא שאלת הסמכות, מקצת המותבים מאפשרים את קיומם של הליכי בוררות בפני המוסד לבוררות, ומקצתם אף מורים על עיכוב הליכים שנפתחו בבית הדין לעבודה [ר' סעי"ש 53107-06-18 NINI SOTIRIS - **מכבי אבשלום פ"ת** – מחלקת כדורגל (פורסם בנבו, 2.10.18) שם נעתר בית הדין לבקשת הנתבעת והורה על העברת ההליכים לבוררות בפני המוסד לבוררות; סעי"ש 5268-08-18 **תומר בן יוסף** – **מועדון הכדורגל א.ג. בית"ר ירושלים (2001) בע"מ** (פורסם בנבו, 17.2.20) בית הדין קיבל את הבקשה לעיכוב ההליכים המשפטיים והורה על העברת הדיון למוסד הבוררות הפנימי של ההתאחדות לכדורגל, ההחלטה בוטלה אמנם על ידי בית הדין הארצי, אך מטעמים שאינם נוגעים לשאלת סמכות המוסד לבוררות וגישור. ר' גם פסקי דין בהם דחה בית הדין לעבודה בקשות לביטול פסקי בורר, שניתנו לטענת המבקשים בחוסר סמכות: ת"ב 2912-11-20 **האדומים של אשדוד כדורגל 1957 – פיני עייש** (פורסם בנבו, 1.9.21); ת"ב 67015-06-20 **מועדון הפועל עמאד אכסאל-אהוד דוד** (פורסם בנבו, 1.7.21). מנגד, ניתנו החלטות ופסקי דין בהם דחה בית הדין לעבודה בקשות לעיכוב ההליכים שבפניו [ר' Tadas Kijanskas 35286-12-20 – **הפועל חיפה מילניון בע"מ** (פורסם בנבו, 8.6.21); ת"ב 27921-06-22 **אחוה ריינה – עמותת גיבורי הכדורגל – מוחמד סאלח** (פורסם בנבו, 6.7.22)].
15. ככל שהדברים נוגעים לפרשנותו התכליתית של חוק הספורט, ושל תקנון הבוררות, אני סבורה כי יש ליתן לחוק ולתקנון משמעות של ממש ולא להביא לעיקור כמעט מוחלט של מנגנון הבוררות.
16. יפים לענין זה דבריו של בית המשפט העליון ברע"א 2186/12 **משה עמר נ' מאור מליקסון**, פס"כ"א (פורסם בנבו, 20.5.13):

"התכלית שביסודן של הוראות אלו היא יצירת מערכת לפתרון מהיר ויעיל לביורור סכסוכים אשר תתחשב במאפייניו הייחודיים של עולם הספורט, בפרט נוכח הדינמיות של ענף זה, המצריכה החלטות דחופות ומהירות (דרורה פלפל הספורט בראי המשפט, 173 (1994)). ההנחה, שיש לה רגליים במציאות כמובן, היא כי למוסדות השיפוט הפנימיים הידע והמומחיות בגדרי המאטריה המיוחדת שבה עסקינן. תכלית זו משמיעה לנו פרשנות מרחיבה של הסמכות הקבועה בחוק הספורט של מוסדות השיפוט הפנימיים שהוקמו מכוחו."

מן כלל אל הפרט

17. התובע בענייננו הינו שחקן כדורגל המיוצג על ידי עורך דין, ובחר להגיש את תביעתו בפני המוסד לבוררות. למעשה הנתבעת מבקשת לבטל את הליך הבוררות על מנת שחוקי העבודה שאמורים להגן על העובד ידונו בבית הדין לעבודה, כלומר הנתבעת רוצה ל"סייע" "לעובד החלש", זאת כאשר עולה בפירוש מכתב התביעה כי התובע מבקש שזכויותיו המוגנות ידונו דווקא בבוררות זו.

18. תביעתו של השחקן לא מתמקדת רק בזכויות קוגנטיות גרידא, לטענתו הנתבעת בניגוד להסכם העבודה לא שחררה אותו מקבוצתה לאחר סיום החוזה ביניהם ומנעה ממנו מעבר לקבוצה בה השתכרותו הייתה גבוהה יותר ובכך נגרם לו **חיסרון ניס**, כמו כן התובע דורש פיצוי בגין **עוגמת הנפש** שנגרמה לו.
19. שני נזקים אלה באופן חד משמעי אינם חלק מזכויות המגן של משפט העבודה. הנתבעת טענה בבקשתה ללא נימוקים שלמוסד הבוררות אין סמכות לדון גם בנושאים אלו – אני דוחה טענה זו.
20. לאור האמור, הבקשה נדחית.
21. חרף העובדה שהבקשה נדחתה, הרי שבשל העובדה שלמרות החלטתי לא הוגשה תגובה מטעם התובע, אינני עושה צו להוצאות.

ניתן היום: 1.8.2024, בהיעדר הצדדים.

ג'ו"ד